

havde straks bragt ham en heftig Forkølelse. Professor Bendix fik et gyldigt Paaskud til at udsætte Operationen, som han i det hele ikke ønskede at indlade sig paa uden som yderste Nødhjælp. Men da han Nytaarsaften besøgte Enslev, fandt han ham betænkeligt afkræftet af Sengelejet og Feberen. Han havde desuden igen faaet Smerter, og det stod nu Lægen klart, at Øjeblikket var kommet, da han maatte gribe ind for at forhindre en altfor pinefuld Afslutning.

Samme Dag Jytte holdt Bryllup, blev Enslev om Aftenen kørt til hans store Privatklinik ved Vestre Boulevard. Det skete efter Enslevs udtrykkelige Ønske i al Stilhed. Ikke engang »Femte Juni« bragte nogen Meddelelse derom, og alle Forberedelser var truffet i største Hemmelighed. Efter Operationen blev der udstedt en beroligende Erklæring, og Klinikens Portvagt fik Ordre til at besvare alle indløbende Forespørgsler i Overensstemmelse dermed. Men Dagen efter vidste alle, at det var Døden. Og om Aftenen var der fra hele Byen en formelig Folkevandring ned til Vestre Boulevard, hvor Gaden indtil ud paa Natten var sort af Mennesker, der stod tavse og saae op mod de Vinduer, bag hvilke den gamle Stridsmand udkæmpede sin sidste Kamp.

I sine klare Øjeblikke forstod Enslev selv, at hans Liv var omme. Men paa Grund af Smerterne lod